

'De balans na vier jaar links college is voor bedrijfsleven erg mager'

Vier jaar 'rood' in Groningen. Waren de ondernemers de dupe van de linkse daden-drang of lijkt het maar zo? Senior-manager Jan-Willem Lobeek van VNO-NCW Noord antwoordt ondubbelzinnig: Het lijkt niet zo, het is zo.

Door Richold Brandsma

Meneer Lobeek, in 2006 huiverden ondernemers in Groningen.

Achteraf terecht?

"Ik wil voorop stellen dat we bij VNO-NCW de kleur van een college niet zo interessant vinden. We kijken naar de daden. Als het om daden gaat, moet ik over Groningen zeggen dat de balans na vier jaar erg mager is."

Want?

"Dit college van b en w heeft tussen 2006 en 2008 helemaal niets gedaan aan de bereikbaarheid van de stad. Pas toen

Rijkswaterstaat begon, kwam dit college in actie. De zuidelijke ring is een voorbeeld. Over de aanpak van dat weggedeelte ging de gemeente pas nadenken toen er geld beschikbaar kwam. Dat nemen wij hen kwalijk, er is tijd verspild. Er is daarnaast een onderzoek van MKB-Noord waarin wordt gekeken hoe ondernemers tegen gemeenten aankijken. In 2006 stond Groningen op de 15de plek van alle noordelijke gemeenten. Dat vond ik al laag

voor een stad als Groningen. In 2008 stond Groningen op de 41ste plaats. Dat is de economische motor van het Noorden onwaardig."

Wat voor gevoel leeft dan precies bij ondernemers?

"Je moet oppassen om af te gaan op je onderbuikgevoel. Maar je kunt wel stellen dat de kloof tussen gemeente en ondernemers de afgelopen vier jaar groter is geworden. We zouden juist samen op moeten

trekken, bondgenoten zijn. Maar dat gevoel van bondgenootschap is er niet. Groningen heeft blijkbaar een andere focus."

En dat vertaalt zich in...?

"Kijk naar de aanleg van de tram. Ondernemers praten over schadecompensatie, de gemeente over meebetalen."

Dat was voor 2006 anders?

"Er was toen wel een meer constructieve houding in het stad-

huis. Nu worden goede ideeën geweerd, denk aan de kabelbaan, maar er zijn ook partijen die met de gemeente willen nadenken over promotie van de stad. Dat wordt in het stadhuis niet gewaardeerd."

Nooit meer 'rood' dus?

"De kleur maakt niet uit. Het gaat om de daden. Als het nieuwe college uit dezelfde partijen bestaat, dan zullen wij opnieuw naar de daden van dat college kijken."

Het linkse college van Groningen bij zijn aantreden in 2006, met van links naar rechts Peter Verschuren (SP), Karin Dekker (GroenLinks), José van Schie (PvdA), Frank de Vries (PvdA), Jannie Visscher (SP) en Jaap Dijkstra (PvdA).
Foto: Archief DvH/N/Corné Sparideans

ACHTERGROND ■ VIER JAAR 'ROOD' AAN DE MACHT IN GRONINGEN

Ondernemers zitten in het verdomhoekje

Na het roemruchte linkse college (verkeerscirculatieplan) van de jaren 70, trad in 2006 opnieuw een links college aan in Groningen van PvdA, SP en GroenLinks. Vier jaar later mag Groningen zich groen en sociaal noemen, maar sombert de ondernemer als nooit tevoren.

Door Richold Brandsma

Zorgvuldig koos Frank de Vries een jaar geleden zijn woorden. "Het is in dit college wel eens lastig iedereen enthousiast te maken voor de belangen van de ondernemers in de stad."

De Groninger wethouder raakte direct aan de angst die ondernemers Groningen voelde toen in het voorjaar van 2006 het college van PvdA, SP en GroenLinks aantrad. Die ondernemers waren destijds zeer terughoudend. "We gaan huiverend de zomer in", zei een van hen.

De eerste ruzie liet niet lang op zich

wachten. Ondernemers in de Groninger binnenstad vonden de daadkracht van het nieuwe college in 2006 wel erg laag. In zijn nieuwjaars toespraak liet ondernemersbaas Theo Venema zich daar zorgelijk over uit, waarop wethouder Peter Verschuren (SP) in een column het sprookje van Vena Theodorus vertelde. Ruzie. Er waren begin 2007 heel wat gesprekken voor nodig om de plooiën glad te strijken.

Het bleef er niet bij. In het oog springend was het plan voor een

kabelbaan tussen Euroborg en Forum (Grote Markt), in het bijzonder de manier waarop dat werd afgeserveerd. Grote instellingen als het UMCG, Kamer van Koophandel plus een enorme mensentrekker als Ikea waren betrokken. Ze betaalden mee aan een onderzoek naar de haalbaarheid van de kabelbaan. De uitkomsten van dat onderzoek werden door het Groninger college met een grap en een grol

naar de prullenbak verwezen ('voor sprookjes naar de Efteling').

Ofschoon er hard werd gewerkt aan de bereikbaarheid van de stad op A28 en A7 baalden ondernemers enorm van de trage besluitvorming voor verbetering van de zuidelijke ring. Wethouder Karin Dekker (GroenLinks) vond het een *once in a lifetime* besluit, wilde dat goed doen en nam er dus de

tijd voor. Diezelfde Dekker is overigens bereid naar de rechter te gaan als de provincie doorgaat met haar plan voor een nieuwe

weg naar Mensingeweer, dwars door het natuurgebied Koningslaagte, en niet kiest voor het Groninger alternatief.

Viel er voor ondernemers niet al te veel te halen op Grote Markt 1, de natuur- en milieulobby had er plots een paar machtige vrienden bij. Duurzaamheid werd een magisch woord in Groningen. Groningen wil in 2025 de duurzaamste stad van Nederland

zijn en ook nog eens energieneutraal. Schapen werden ingeschakeld om de Groninger bermen natuurvriendelijk te maaien.

In het verlengde daarvan kreeg de fietser in Groningen ruim baan, fietspaden en fietsvoorzieningen werden aangelegd. Gevolg: een fors gestegen fietsverbruik in Groningen.

Ook het sociale gezicht van Groningen kreeg kleur. Een college met daarin de VVD zou nooit een voorstel hebben gedaan om minima 450 euro ter beschikking te stellen voor een flatscreentelevisie. Bijkans de hele natie genoot van de knetterende ruzie die VVD-raadslid Joost van Keulen daarover maakte met Peter Verschuren.

Voor de sociale dienst, gehuisvest in een aftands kantoorpand in de binnenstad, wordt een fonkelnieuw kantoor gebouwd op het Europapark. Dat besluit leverde bijna een breuk op in het college, maar Verschuren kreeg zijn zin. De ondernemers in de binnenstad niet. Die vinden het wel pret-

RAADS-
VERKIEZINGEN
2010

tig dat de mensen die de sociale dienst nu bezoeken naar de binnenstad moeten.

Verplaatsing van die dienst naar een plek buiten het centrum kost hen klanten en is bovendien een forse beleidsbreuk. Groningen wilde immers altijd heel graag dat grote instellingen als bij voorbeeld de universiteit behouden zouden blijven voor de binnenstad om vervolgens zelf met de sociale dienst wel de binnenstad te verlaten.

De linkse partijen hebben elkaar de afgelopen vier jaar omarmd, ze willen graag met elkaar door. De Groninger kiezer heeft 3 maart dus wat te kiezen: een stad met een groen en sociaal gezicht of een stad die ondernemers en dus banen aan zich bindt.